

ת"פ 4636/12/13 - מדינת ישראל נגד רסם אינולייב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 4636-12-13 מדינת ישראל נ' אינולייב(עציר)
בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רסם אינולייב

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד גילה בן עויזהו

ב"כ הנאשם עו"ד עזרא יצחקי

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה, היזק לרכוש במזיד, קבלת דבר במרמה, הונאה בכרטיס חיוב, וניסיון לקבלת דבר במרמה.

תמצית הנטען נגד הנאשם לכאורה בכתב האישום הוא כי בתאריך 21/10/13 התפרץ לביתם של המתלוננים בגדרה, תוך גרימת נזק לרכוש ונטל פריטי רכוש שונים ורבים לרבות כרטיסי אשראי של בעלת הבית וכי זמן קצר מאוד לאחר מכן רכש באמצעות אחד מכרטיסי האשראי בפיצוציה בגדרה מוצרים בשווי של ₪ 108 ולאחר מכן ניגש לכספומט סמוך וניסה באמצעות הכרטיס בשתי הזדמנויות למשוך כסף מזומן אך ללא הצלחה.

עוד נטען כי באמצעות אותו כרטיס רכש מוצר מאתר פייס בוק בשווי של ₪ 267.83.

הנאשם כפר מכל וכל במעורבותו באירועים נשוא כתב האישום.

אין חולק כי ביתם של המתלוננים אכן נפרץ בתאריך 21/10/13 בשעות הערב. העידו על כך בעלי הבית, פנחס בסון והדסה בסון, כמו גם בתם אורטל סבג, אשר יצאה מן הבית אחרונה, בטרם הפריצה ושבה אליו ראשונה מבני הבית וגילתה את דבר הפריצה. השלושה העידו על מצבו של הבית כאשר מצאו אותו לאחר

הפריצה הן לענין הנזק שנגרם לבית והן לענין פריטי הרכוש החסרים ממנו.

לענין זה הוגשו אף דו"חות פעולה של השוטרים: ת/10 דו"ח בדיקת מז"פ ולפיו הפריצה נעשתה באמצעות טיפוס לסורג חלון קומה ראשונה אל מעקה מרפסת קומה שניה, עקירת סורג בכח באמצעות מכשיר חד, פתיחת שמשה וכניסה אל הבית.

לא נמצאו במקום טביעות אצבע.

ת/17 - דו"ח פעולה של רס"מ ידעי שרון אשר הוזעק אל הבית על ידי בתם של בעלי הבית אשר חזרה ומצאה אותו פרוץ.

ת/16 - דו"ח פעולה של רס"ר אלבכרי עירן אף הוא הוזעק אל הבית בשל אותה קריאה ממש.

ת/1 ו - ת/2 הם מסמכים בכתב יד שערכו פניו והדסה בסון ובהם פרטו את פריטי הרכוש שנגנבו מהם וכן את פרטי כרטיסי האשראי שנגנבו מן הבית.

אקדים ואציין כבר עתה כי הגם שאין חולק כי ביתם של המתלוננים נפרץ, העלה ב"כ הנאשמים מספר טענות הכרוכות בפריצה ואשר יש להן קשר לנושא שיועלה להלן.

זמן קצר לאחר הפריצה נעשה שימוש באחד מכרטיסי האשראי וכפי שטענה התביעה ועוד יפורט להלן נעשה שימוש זה על ידי הנאשם ומכאן שהוא המעורב בהתפרצות ובכל הכרוך בכך.

ב"כ הנאשם הגם שכפר בשם מרשו בשימוש בכרטיס האשראי, טען שתי טענות כי לאור השעות בהן נקבו בעלי הבית כשעת הפריצה ולאור פרטים שמסרו באשר לנסיבות מציאת הבית על ידי הבת, הרי אין זה יתכן שמדובר בנאשם, או שמדובר באותו אדם שביצע את הפעולות בכרטיס, ועוד טען כי עולה ספק שמא אותו כרטיס נגנב כלל ועיקר במהלך אותה התפרצות.

הפעולות בכרטיס בוצעו בשעות 22.53 ו - 22.57 .

אורטל סבג מסרה בבית המשפט כי היא חזרה מהאירוע המשפחתי אליו יצאו בני המשפחה כולם, אותו ערב, בשעה 22.30 לערך ואזי גילתה כי הבית מואר כולו וגילתה כי הוא נפרץ. היא יצאה החוצה והמתינה כאשר ילדה הפעוט בזרועותיה בעוד בעלה התקשר לאחיה והיא אל המשטרה. אחיה הגיע למקום ויחד עם בעלה ניסו להיכנס אל הבית לברר מה ארע. כשהגיעה המשטרה גם היא נכנסה אל הבית.

בחקירה הנגדית ציינה העדה כי התקשרה אל המשטרה בשעה 22.30 כאשר חזרה הביתה. משהופנתה לדיווח כי היא התקשרה אל המשטרה בשעה 23.03 ציינה כי התקשרה כיוון שכאשר המתינה בחוץ שמעה רעשים מכיוון העץ שבחצר וחששה מאוד . לדבריה היא התקשרה פעמיים אל המשטרה, פעם ראשונה לדווח על

הפריצה ופעם שניה לדווח על הרעשים ששמעה.

דיסק ההקלטה של שיחת המתלוננת עם מוקד 100 הוגש לבית המשפט והושמע. (נ/1)

אציין כי אכן המתלוננת נשמעה במהלך השיחה מפוחדת מאוד ואין כל תימה בשל כך. ב"כ הנאשם ניסה להציג זאת, כאילו אותה עת אכן נכח מאן דהוא בחצר או בבית ועל כן לא יתכן כי הנאשם הוא שביצע לאחר מכן את הפעולות האמורות והנטענות לגבי השימוש בכרטיס האשראי.

אין כל ראייה לכך שבעת שהגיעה המתלוננת אל הבית עדיין נמצא שם מאן דהוא והסתתר במקום כלשהו, אפילו ראשית ראייה לכך לא הונחה בפני בית המשפט, מלבד חששה הטבעי של המתלוננת, אשר מצאה בית פרוץ.

אולם אפילו יטען הטוען כי כך הדבר אין בכך כדי לסתור את האפשרות של ביצוע המעשים הנטענים מאוחר יותר על ידי אותו אדם ממש אשר ביצע את התפרצות ואשר היה בבית.

על פי דו"ח הפעולה ת/16 של המשטרה, הגיעה הקריאה מצידה של המתלוננת בשעה 23.03. השוטרים הגיעו אל הבית בשעה 23.10. אפילו תאמר כי גם בהיות השוטרים במקום עדיין נכח שם הפורץ, הרי שהשוטרים עזבו את המקום בשעה 23.35. אף לו עזב הפורץ את הבית רק יחד עם השוטרים וברי כי לא כך הם פני הדברים, לא היה בכך כדי למנוע ממנו לבצע את הפעולות הנטענות עשרים דקות מאוחר יותר.

מצאתי לקבל את עדויותיהם של אורטל סבג והוריה - פיני והדסה בסון ולקבוע את לוח הזמנים של ההתפרצות לבית על פי עדויותיהם ועל פי דו"חות הפעולה של השוטרים. על פי המסמכים הנוספים שפורטו לעיל, אף קיבלתי כי אכן לבית נגרם נזק כפי שפורט בכתב האישום וכי נגנבו ממנו במהלך ההתפרצות פריטי הרכוש וכרטיסי האשראי כמפורט בכתב האישום.

כעולה ממסמך ת/5 הרי שבאחד מכרטיסי האשראי שנלקחו מן הבית אותו יום נעשה שימוש בפיצוציה "ללא הפסקה" בשעה 22.53 ונרכשו באמצעותו מוצרים בסכום של 108.50 ₪.

בשעות 22.58.46 ו- 22.58.57 נעשו שני ניסיונות למשיכת כסף מזומן בכספומט באמצעות כרטיס זה, בסניף בנק לאומי בגדרה.

לאחר חצות הלילה, נעשה שימוש בכרטיס זה לרכישת מוצר באתר פייס בוק בשווי של 267.83 ש"ח.

ב"כ הנאשם ניסה לטעון כי הכרטיס האמור לא נגנב כלל ועיקר באותו לילה במהלך ההתפרצות לבית שכן על

פי מסמכי הבנק שהוגשו בענין זה, במהלך כל החודש לא נעשה בו שימוש.

הדסה בסון בעלת הכרטיס שללה אפשרות זו במהלך עדותה בבית המשפט וציינה כי כל כרטיסי האשראי שלה הוחזקו בארנק וכי היא לא נטלה אותם עימה משיצאה אותו ערב לאירוע. משנשאלה מתי ראתה אותו לאחרונה קודם לכן השיבה כי בכל פעם שפתחה את ארנקה הכרטיס היה מולה. היא ציינה כי יתכן ולא עשתה בו שימוש במהלך כל החודש ועשתה שימוש בכרטיסים אחרים, אך אין בכך כדי ללמד כי זה לא היה בארנקה כל אותה עת.

מעבר לכך שנתתי אמון בעדותה של הדסה בסון גם לעניין זה, הרי שמטענתו של ב"כ הנאשם עולה תמיהה גדולה. הכיצד, על פי טענתו אבד כרטיס זה, או שמא נגנב על ידי מאן דהוא אחר, עוד קודם למועד ההתפרצות והנה לא נעשה בו כל אותה עת שימוש כלשהו, שכן כך מראים מסמכי הבנק ודווקא, זמן קצר מאוד לאחר ההתפרצות בשעת לילה החל מוצא הכרטיס או הגונב אותו לעשות בו שימוש? אין הדבר עולה בקנה אחד עם מבחני היגיון ושכל ישר.

עוד העיד אלון חורה ממחלקת בטחון בישראלכרט אשר טיפל באובדן הכרטיסים ואף הציג לבית המשפט את המסמכים הרלבנטיים באשר להם ובאשר לשימוש בהם (ת/4 - ת/5) ולשאלת ב"כ הנאשם ציין כי לא יכולה ליפול טעות בציון השעות לגביהן נעשה שימוש בכרטיס וניסיונות המשיכה מן הכספומט.

כן העיד אבי ברק שהינו טכנאי אבטחה של מצלמות בנקים והוריד את סרטי האבטחה של מצלמות הסניף הרלבנטי בשעת הרלבנטיות לניסיונות המשיכה באמצעו הכרטיס האמור. הדיסק הוגש לבית המשפט - ת/15.

העיד אדנה אליעזר שהוא שוטר אשר ערך דו"ח צפיה לדיסק זה ואולם לטעמי אין צורך בעדותו כאשר הדיסק מוגש לבית המשפט ובית המשפט הוא שצופה בו ומכריע על פי התרשמות בלתי אמצעית ממראה עיניו שלו.

עם זאת מצאתי ליתן משקל לעדות של אופיר לוי ממשרד המודיעין של משטרת רחובות, אשר מסר כי צפה בסרטון ומיד זיהה את הנאשם כמי שמכניס את הכרטיס המגנטי לכספומט בשעה הרלבנטית.

לזיהוי זה חשיבות שכן בשלו נחשד הנאשם במעשים ובשלו הוצא צו חיפוש לביתו והוא עוכב לחקירה.

העד סיפר כי הוא מכיר את הנאשם מזה שנים רבות מעבודתו וכי הזיהוי מבחינתו הוא וודאי, ונעשה בתוך שניה, ומיד לכשהבחין בו בסרטון.

העד סיפר כי לא נאמר לו דבר אודות החקירה, אלא הסרטון הוצג בפניו ומיד לכשהוצג, הוא אמר מיהו המופיע בו.

לוי מולוגנוב הוא שוטר שהשתתף בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם ואשר יש לו חשיבות לענין מציאת חולצה מסויימת בביתו של החשוד, חולצה זו היא זהה לחולצה הנצפית בסרטון מצלמות האבטחה של מי אשר מגיע אל הכספומט בשעות הרלבנטיות המצויינות ובמדוייק, ומכניס אל הכספומט כרטיס מגנטי.

ב"כ הנאשם ניסה לטעון לאי חוקיות החיפוש בשל שבשעת החיפוש לא היו במקום שני עדים כנדרש.

העד הבהיר כי במקום נכחו אותה עת הנאשם ואמו כך שמדובר בחיפוש בנוכחות שני עדים.

ומכאן לגרסתו של הנאשם עצמו -

בהודעתו במשטרה שנגבתה ביום 27/11/13 מסר הנאשם כי הוא מתגורר בגדרה מזה עשרים שנה ועובד, אין לו חשבון בנק ואין ברשותו כרטיס אשראי או כספומט ומעודו גם לא היה לו כזה.

לשאלה האם משך פעם כסף מבנק באמצעות כרטיס כזה, השיב הנאשם כי לפני שנים משך כסף עם כרטיס של אמו או של חבר אבל אינו זוכר מתי. משנשאל מתי עשה כן לאחרונה, השיב כי היה זה לפני כשלושה - ארבעה חודשים. הוא אינו זוכר מתי בדיוק ויתכן כי קנה דבר מה או משך סכום של 200 ₪ בבנק לאומי בגדרה.

משנשאל באמצעות איזה כרטיס עשה כן, השיב כי היה זה באמצעות כרטיס של אמו או של אחותו.

משנשאל הנאשם האם קנה דבר מה בפיצוציה "ללא הפסקה" השיב כי הדבר יתכן ומשנשאל האם שילם באמצעות כרטיס אשראי, השיב: "לא יודע יכול להיות".

משנשאל היכן היה ביום 21/10/13 השיב כי היה בגדרה כרגיל וכי הוא נוהג לעבוד כל היום ולחזור לישון בביתו וכי אם הוא יוצא בשעות הלילה הרי זה על מנת לרכוש סיגריות ובמקרים בודדים בלבד.

לשאלה האם ביצע עיסקה באמצעות כרטיס אשראי באינטרנט, השיב בשלילה.

הנאשם אישר כי החולצה הכחולה, בעלת הפסים הלבנים שנתפסה בביתו היא שלו ומצוייה בחזקתו כשנתיים. לדבריו, הוא לבש אותה לאחרונה כשלושה חודשים קודם לכן.

בפני הנאשם הוצג הסרטון ממצלמת האבטחה ונתבקשה תגובתו וכך השיב: "יכול להיות שמשכתי כסף, אני לא זוכר מתי זה היה, לפני כמה זמן זה היה תגיד לי?" משהוצג בפניו המועד, השיב: "אני לא זוכר משהו מיוחד... יכול להיות בנק לאומי, אמרתי לך שאני משכתי שם כסף בעבר, אמא שלי גם יש לה חשבון בבנק לאומי בגדרה... יכול להיות שמשכתי בשביל משהו אחר אני לא זוכר של מי אתה יודע כמה חברים יש לי.. אם אתה מראה לי אתה יודע אם משכתי או לא.. אני לא זוכר את האירוע הזה בכלל.. אני לא יודע, לא זוכר ויכול להיות שמשכתי כסף ואני בטוח שלא עשיתי שום עבירה שם".

הנאשם הוסיף לשאלות החוקר כי היה חבוש כובע אותו יום כיוון שדרך כלל הוא נוהג לחבוש כובע ומשהוטח בו כי מדובר בשעה 23.00 בלילה, השיב: "לא יודע".

הנאשם נשאל על ידי החוקר האם הוא מזהה את עצמו מושך כסף מהכספומט והשיב: "כן זה אני מה יש לי לפחד?" ועוד אישר כי הוא מזהה אף את חולצתו.

עם זאת משהוטח בו כי מדובר בכרטיס אשראי גנוב השיב כי אינו יודע במה המדובר. החוקר הבהיר לו כי אם יוכיח כי מדובר בכרטיס חוקי, ישחרר אותו, ועל כך השיב הנאשם כי לבטח מדובר בכרטיס חוקי, אך אינו זוכר ויתכן כי מדובר בכרטיס של אמו וביקש לדעת מאיזה חשבון נמשך הכסף.

משהבהיר לו החוקר כי מדובר בכרטיס גנוב מהתפרצות לבית, השיב: "אני לא יודע". משהוטחו בו הקניות הנוספות באמצעות כרטיס זה, השיב: "אני לא יודע על מה מדובר, לא זכור לי שהיתה ויזה גנובה". הוא שב והשיב כי לא גנב מאיש כרטיס וכי יתכן ומדובר בכרטיס של אמו.

הנאשם הכחיש את החשדות שיוחסו לו.

את עדותו בבית המשפט פתח הנאשם בכך שמסר כי אף הוא צפה בסרטון מצלמות האבטחה וברי כי אין המדובר בו שכן על ידו יש קעקוע בולט שאינו נראה בסרטון וכן אצל המופיע בסרטון רואים רוח גדול בין השיניים ראינו קיים אצלו.

לגבי השימוש בכרטיס, מסר כי הבהיר לחוקר במהלך חקירתו כי בשל עבודתו, הוא נוהג לעיתים לעשות שימוש בכרטיס אשראי של חבר לצורך קניית חומרים וכי אינו מעורב במעשה פריצה כלשהו.

הנאשם ציין כי לא חתם על הודעתו במשטרה כיוון שהוא מסר לשוטר דבר אחד בעוד שהשוטר רשם דברים אחרים וכי הגם שביקש לפגוש עורך דין המשיך החוקר בחקירה. הנאשם הכחיש כי במהלך החקירה הציגו בפניו חולצה אבל אישר כי השיב לשאלה שהוא מזהה את החולצה כשלו.

בחקירה הנגדית משהוטח בנאשם כי לראשונה הזכיר כי הוא נהג לעשות שימוש בכרטיס אשראי של חבר, השיב: "מה זה של חבר של חברים". משהוזכר לו כי במשטרה אמר כי עשה שימוש בכרטיס האשראי של אמו או של אחותו השיב "ברור", אם כך, הקשתה עליו התובעת, מדוע לא מסר כן גם בעדותו הראשית בבית המשפט וציין כי שכח לעשות כן. משנשאל הנאשם האם בדעתו להביא את אמו לעדות השיב כי אין צורך בכך.

משהוטח בנאשם כי בהודעתו במשטרה זיהה עצמו בסרט ואף התייחס לכך שהיה חבוש בכובע השיב: "אמרתי יכול להיות, לא היה ידוע לי עלמה מדובר שמדובר בכרטיס שנגנב מבית. לא ידעתי על מה מדובר. יכול להיות שעשיתי בשביל מישהו קניה וכן אדם בסוף התחרט".

לכשנשאל מי הוא אותו בן אדם, השיב כי אינו יודע וכי מדי יום הוא מחליף 8-9 אנשים בעבודתו. וכי אינו נזכר בעבור מי הלך לכספומט.

הנאשם נשאל על ידי בית המשפט אלו אנשים נתנו לו כרטיס אשראי על מנת שימשוך כסף מן הכספומט והשיב כי אלו אנשים שהוא עושה עבורם עבודות שיפוצים בבית ומשנתבקש לפרט, מסר כי אינו רוצה לערב אותם. משהבהיר לו בית המשפט כי אין מדובר בעבירה, חזר על כך כי אינו רוצה לערב אנשים ומששב בית המשפט על שאלתו, שינה הנאשם תשובתו והשיב כי כלל לא היה במקום זה.

עוד נשאל הנאשם מדוע ציין כי ביקש עורך דין והחוקר לא אפשר לו לעשות כן והמשיך בחקירתו כאשר בפתח חקירתו מצויין כי הנאשם מודע לזכותו זו ואינו רוצה בעורך דין, הנאשם השיב: "כי לא ראיתי שאני יכול להסתבך". משהוטח בו כי לאחר מכן לא מופיעה כל בקשה שלו לראות עורך דין השיב כי אינו יודע.

עוד נשאל הנאשם, שהסביר כי לא חתם על הודעתו כיון שנרשמו בה דברים שלא אמר, מדוע, איפוא, לא חתם על האזהרה. הנאשם התחמק מתשובה וסוף דבר השיב כי אינו זוכר.

לא נתתי כל אמון בגרסתו של הנאשם.

למעשה, בחקירתו במשטרה, זיהה עצמו הנאשם בסרטון מצלמות האבטחה. כל שניסה לטעון היה כי עשה שימוש בכרטיס אשראי של אחת מבנות משפחתו. כבר במהלך חקירתו הובהר לו כי אם תוכח טענתו זו כנכונה, כי אזי ישחררו אותו ובכך יסתיים הענין. לא עלה בידי הנאשם להוכיח את טענתו זו והעובדות טפחו על פניו.

לענין הטענה כי מדובר בכרטיס אשראי של האם או של האחות, הרי יכול היה הנאשם להביא אותן לעדות מטעמו וכזאת לא נעשה. טעמיו של הנאשם עימו והמשמעות הראייתית לכך ברורה.

אין תימה גם שטענה זו נזנחה למעשה על ידי הנאשם בעדותו בבית המשפט.

בבית המשפט העלה הנאשם טענה חדשה כי הוא הלך למשוך כסף בעבור חבר. יצויין כבר עתה כי אין בטענה זו כדי לענות על הקניה בפיצוציה ובוודאי לא על הקניה באתר פייס בוק.

אולם מעבר להיות הטענה טענה כבושה שלא הועלתה עד כה, הרי שלא ניתן לתת בה כל אמון משהנאשם סרב לפרט מי הוא אותו אדם אשר הפקיד בידיו את הכרטיס, כאשר התירוץ שלו לכך שאינו רוצה לערב בכך אנשים ומאחורי תירוץ זה אין דבר וחצי דבר, שכן אין בכך כדי לערב את מוסר הכרטיס בדבר.

משטען הנאשם את טענתו זו המשיך והפליג בה במהלך עדותו בבית המשפט כך שטען כי מי שנתנו לו את כרטיסי האשראי היו מעסיקיו בעבודות המזדמנות בבתיים בהם עשה שיפוצים.

טענה נוספת המעלה תמיהה קשה, אותה יכול היה הנאשם להפריך בקלות, בין על ידי מסירת שם אותו מוסר

הכרטיס ואזי היתה המשטרה בודקת טענה זו ובין באמצעות הבאתו כעד מטעם ההגנה לבית המשפט.

לא נעשה כדבר הזה, ככל הנראה, מאחר שהטענה הועלתה לראשונה בבית המשפט ורק לאחר שהנאשם הבין כי הסתבך בשל גרסאותיו הקודמות.

תשובותיו של הנאשם אכן השתנו מעת לעת על פי השאלות שהופנו אליו ומשהתקשה להשיב על שאלות, השיב לא אחת בנוסח מתריס ומתחמק.

לא קיבלתי את גרסתו של הנאשם כי הוא לא מסר את הדברים שנרשמו מפיו בהודאתו שבמשטרה וכי החוקר רשם את שבחר לרשום. הנאשם מאשר למעשה כי מסר את מרבית הדברים ומסתייג, מזיהויו בסרטון, כיוון שעתה הבין את משמעות הדברים כהוויתם.

אולם אין בדעתי להסתמך על זיהויו של הנאשם את עצמו בסרטון כפי שעשה בהודאתו במשטרה ואף לא על זיהויו על ידי אופיר לוי. אלה ישמשו חיזוק להתרשמותו הבלתי אמצעית והישירה של בית המשפט מהסרטון.

על פי התרשמות זו אכן המופיע בשעה הרלבנטית בפני הכספומט של סניף הבנק הוא הנאשם, הלבוש בחולצה שנמצאה לאחר מכן בביתו. עוד יצוין כי הוא נראה בבירור מכניס למכונה כרטיס מגנטי כלשהו.

פניו של הנאשם נראים היטב בסרטון וניתן, איפוא, על נקלה להשוותם למציאות.

בהתייחס לטענות שהעלה הנאשם בבית המשפט באשר לצפיה בסרטון זה.

חזרתי וצפיתי בסרטון שוב ושוב באשר לטענה כי על ידו של הנאשם כתובת קעקע בולטת והנה אין היא נראית בסרטון. מזוויות הצילום בשני הסרטונים בשתי המצלמות נראית היד לפרק זמן קצר מאוד ולא במלואה. בסרטון של המצלמה החיצונית של הכספומט היא נראית פעם אחת לאורכה אך ממרחק רב ואף בהגדלת התצלום, לא ניתן לראות את היד בבירור, כך שלא ניתן לקבוע כלל ועיקר באם למופיע בסרטון יש כתובת קעקע או שמא אין לו.

עוד נטען כי למופיע בסרטון רווח בין השיניים בולט מאוד המאבחנו מן הנאשם - ולא כך הוא.

על כן אני קובעת כי המצלום בסרטוני האבטחה של מצלמות הבנק בשעה הרלבנטית לניסיונות המשיכה באמצעות כרטיס האשראי של הדסה בסון הוא הנאשם.

משכך - משכרטיס זה אשר נגנב במהלך הפריצה נמצא ברשותו של הנאשם ובשימושו זמן קצר מאוד לאחר ההתפרצות לבית, דהיינו, לאחר לא יותר משלוש שעות לכל היותר, ובאין לנאשם כל הסבר סביר להמצאותו של הכרטיס ברשותו, וכזה אין לנאשם, שכן הוא כפר בעצם החזקתו, שהותו במקום וממילא בשימוש בו - הרי שעל פי הלכת החזקה התכופה, היה הנאשם אחראי אף להתפרצות עצמה ובעקבות כך, אף לגרימת הנזק לביתם של המתלוננים ולגניבת פריטי הרכוש מתוך הבית, כמפורט בכתב האישום.

כך גם אחראי הנאשם לשימוש שנעשה מאוחר יותר בכרטיס האשראי שהוא אחד מן הכרטיסים שנגנבו במהלך ההתפרצות.

לאור כל האמור לעיל יורשע הנאשם בעבירות הבאות:

התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין

היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין

גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין

הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב

ניסיון לקבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא, לחוק העונשין.

בכתב האישום יוחסה לנאשם עבירה נוספת של קבלת דבר במרמה אשר על פי כתב האישום יוחסה לנאשם בשל שנטל מתוך ביתם של המתלוננים את פריטי הרכוש הנזכרים בכתב האישום

ועשה כן במרמה ועם זאת צויין במקביל כי עשה כן מתוך כוונה לשלול פריטים אלה מהמתלוננים שלילת קבע.

בשל נטילת הפריטים מן הבית במהלך ההתפרצות הורשע הנאשם בעבירת הגניבה, שהיא המתאימה בנסיבות אלה ואין כל מקום להוספת עבירה נוספת שאינה מתאימה ביסודותיה, כעבירה נוספת ומיותרת.

כך גם לגבי השימוש בכרטיס האשראי. משהורשע הנאשם בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב בשל השימוש שעשה בכרטיס בשתי הזדמנויות על מנת לרכוש באמצעותו מוצרים, הרי שאין מקום להוסיף על כך עבירה נוספת של קבלת דבר במרמה, ובמיוחד אמורים הדברים כאשר יסוד מיסודות העבירה של הונאה בכרטיס חיוב הוא ההונאה, דהיינו המרמה!

על כן, יזוכה הנאשם מהעבירה של קבלת דבר במרמה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ד, 15 מאי 2014, במעמד הצדדים